

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. Patientiæ virtus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECULUM SPIRITUALIUM.
 quam rem tibi maximè saluta-
 rem, & eam tranquillo resigna-
 toque animo sustine, etiam si illa
 perduret pluribus annis, aut toto
 vitæ tuæ tempore: ita enim Deus
 & Angeli commorabuntur apud
 te, tuâ humilitate & patientiâ
 delectari.

§. III. PATIENTIÆ VIRTUS.

I. Tribulationes in hac vitâ præ-
 clarissima Dei dona sunt: & non
 est ullum certius signum divinæ
 † electionis, quàm vt quis adversa
 humiliter ac resignato animo
 propter Deum toleret. Frigore,
 æstu, infirmitate, & quibuslibet
 alijs gravaminibus externis at-
 que internis Deus purgat, sancti-
 ficat, mirificæque exornat animas
 electorum suorum. Et quos videt
 minùs aptos esse vt torques aure-
 as ferant, ornat eos saltem ferris
 ac flosculis, id est, levioribus
 tribulationibus. Numquam per-
 mitteret vel minimum venti fla-
 tum electis suis esse molestum,
 nisi sciret hoc ipsis expedire ad
 salutem. Homini utilius est, e-
 tiam modicum gravamen pati-
 enter pro Dei honore vel amore
 preferre, quàm grandia opera
 patrare. Humilis patientia, & sui

*Tribula-
tio cum
patientia
tolerata,
est inter
eviden-
tia signa
dilectio-
nis &
electionis
Dei.*

† De hoc prædestinationis signo S. Ber-
 nardus Hom. 37 in Cantica, alludens ad
 gradationem D. Pauli Rom. 7. gloriantis in
 spe gloria filiorum Dei, quando ait, Non
 solèi autem, sed & gloriamur in tribulationibus
 scientes quòd TRIBVLATIO patientiam operatur,
 PATIENTIA autem probationem, PROBATIO
 vrò spem, Spes autem non confundit: quia
 CHARITAS Dei diffusa est in cordibus nostris per
 Spiritum sanctum, cui datum est nobis, sic loqui-
 tur: Ideò illa non confundit, quia illa infundit
 certitudinem, per quam ipse Spiritus testimonium
 perhibet spiritui nostro, quòd filij Dei sumus.

resignatio in adversis, dulcissimè
 resonat in auribus Dei, & eum
 homini afflicto prorsus adesse
 facit. Hinc Propheta dicit: *Prope* Psal. 33.
est Dominus his qui tribulato sunt corde.

Quid quid nunc pateris, Deus
 ab æterno prævidit hoc te eo
 passurum modo, quo pateris:
 prævidit diem & horam quâ il-
 lud pati deberes. Ceterum non
 est quòd expauescas: nam pius
 Dominus nihil tibi imponet
 quod prorsus excedat vires tuas,
 sibi optimè perspectas. Diligen-
 tissimè interijciet manum suam
 inter te & ignem tribulationis,
 ne nimium graveris: quemad-
 modum facere solet mater indul-
 gentissima, dum parvulū filium
 suum juxta ignem materiale
 denudat. * Ipsas tribulationes
 ac pœnas tuas omnes tam parvas
 quàm magnas, passioni sive cru-
 ciatibus Christi conjunctas uni-
 tasque, devotâ mente offer Deo
 in laudem æternam: sic enim e-
 runt inæstimabilis meriti, &
 summè Deo placebunt.

2.
*Ex æter-
na præ-
visione
in electis
suis cru-
ces viri-
bus no-
stris at-
tempe-
rat, &
facit cū
sentatio-
ne pro-
ventum.*

** Deo
per
Christū
pœnas
tuas of-
fer.*

Disce, quæso, ea quæ tibi in
 anima, corpore & quibuslibet re-
 bus eveniunt, non aliunde sus-
 cipere quàm de manu Dei: nam
 quæcumque eveniunt ex sapienti
 eius ordinatione eveniunt, nec
 aliqua tribulatio sine Dei per-
 missu te corripere potest. Etiam si
 universi dæmones simul in te
 irruere vellent, non possent tibi
 vel appropinquare, * nisi Deus
 permitteret: vnde non illos, sed
 Deum timere debes. Sicut dice-

3.
*De ma-
nu Deū
omnia
suscipi-
das quia
manus
Dei tan-
tum uti-
tur crea-
turæ ve-
lut in-
strumen-
tis.*

** Hoc
clare
apparet
in hi-
storia.*

K k bam,

SPECU-
RUM SPI-
RITUA-
LIUM.

bam, disce omnia de manu opti-
mi Domini suscipere tamquam
optima, etiam si forte talis accidat
calamitas & afflictio, quæ saluti
tuæ contraria esse videatur. Ne-
que enim fieri potest, ut non &
optimum & utilissimum tibi sit,
quod purè de manu Domini ac-
cipis, cum Deus homini bonæ
voluntatis nihil præstet nisi op-
timum, ac saluti ipsius conveni-
entissimum: quod ita certum est,
sicut certum est Deum vivere. Si
ille potestatem satanæ daret, †
te omni reliquo vitæ tuæ tempore
diris terrificisq; modis vexan-
di corporaliter, tu fortè æstima-
res id intolerabilem esse infelici-
tatem, nimisq; horrendum Dei
in te iudicium: & tamen hoc non
solum non obesset saluti tuæ, sed
etiam prodesset plurimum, si de
manu Dei illud susciperes, &
humiliter pro Dei honore atque
amore tolerares.

4.
Etiam
quæ tu
sibi as-
seruisti
sua cul-
pa, de
manu
Dei te
velut in-
strumen-
to utentis
accipe,
dolens de
culpa
sua, gau-
dens de
Dei boni-
tate,
qui in
malo tuo
bonum
suum eli-
cit.

Nec illas quidem afflictiones
& cruces, quæ culpâ tuâ eveni-
unt, vel quarum causa tu es,
aliunde suscipias quàm de manu
benignissimi Dei. Semper tamen
tibi displiceat malum quod fe-
cisti: neque ullo modo culpam
conferas in Deum, qui peccati
auctor numquam est; nec in dia-
bolum, qui te cogere non potuit
ut peccares; sed tibi soli illam
imputa, qui peccato consensisti.

† Ad hanc rem considerationes lectu di-
gnas ex aureo eloquentiæ flumine effundit
S. Ioannes Chrysostomus lib. de Providen-
tia Dei ad Stagirium Monachum, quem so-
latur in mœrore, quia à diabolo obsideba-
tur.

Quandocumque molestum aut
acerbū quidpiam à creaturis tibi
infertur, mox converte cordis
oculos ad Creatorem Patremque
tuum cælestem, qui hoc ex amore
pro tuâ utilitate permittit. Illum
attende potiùs quàm creaturas
quæ tribulatione inferunt: hæ
enim tamquam instrumenta &
secures atque ascie sunt, quibus
summus ille Artifex utitur sicut
vult, & sicut electis suis utile esse
novit. Si quories homines de te
vel de tuis malè loquuntur, aut
iniuriam aliquam tibi irrogant,
perturbaris, ac patientiam ab-
ijcis; tranquillitas animi tui non
in Deo, sed in hominibus locata
est, dependetque ab hominibus.
Quod si ita esset, miser utique &
nimis infelix esses.

CAPVT IX.

Resignationis doctrina & varia exercitia.

1. Resignatio perfecta vera tranquillitatis fons
est & origo; ac mirificè Deo grata est.
2. Inde in tribulationibus & pressuris maximè
secura est, & gustum quendam habet Diuinitatis.
3. Eius est, tractum & motum Dei manifestum
& certè agnitiuè libenter sequi: in alijs permi-
tere se diuinae providentiæ.
4. Perfectio verò illius est, Dei iustitiam erga
se diligere, acque atque eiusdem misericordiam.
5. Deus enim vult nobis omne bonum: tantum
modò petit animum resignatum.
6. Securitas igitur mentis resignata maxima est;
ut pote fundata in immensâ Dei erga suos bene-
volentiâ, imò erga peccatores.
7. Etiam omnem, aut partem omnem vitam malo
triuerint dummodò tandem penitentiam verè a-
gant.
8. In eo etiam, qui nondum est perfecta resi-
gnatus, velle autem esse, hoc ipsum desiderium
acceptat & approbat Deus.
9. Homini igitur resignato omni inordinata tri-
stitia prorsus est repellenda.

RBSI-